ARG. 6
1984

AUSTAVINDEN

ORGAN FOR VIDREK GRENDELAG

NR. 3

SPEIDER - NYTT.

Også i år har speiderne på Vidrek deltatt i Speiderjobben. De jobba i uke 38 og fikk inn den stor sum kr. 800,-, derav kr. 106,60 i gave.

Arbeidet de utførte var potetplukking, vedsaging, husvask, ripshøsting, baking m.m..

Inntekter går til Redd Barnas slumprosjekt Kebelle 41 i Addis Abeba, Etiopia og Norges Asthma og Allergiker-forbunds barnehospital, Geilomo.
Pengene vil bli brukt til:

I Kebelle 41

Inntektsbringende virksomhet.
Bygging av 20 nye hus.
Bygging av flere latriner.
Utbygging av skoleprogrammet fpr voksne og barn.

Geilomo

Bygging av en aktivitetshall i forbindelse med sykehuset.

Vi takker alle hjerteligst for pengene som kom inn.

Med masse hilsner fra

Speiderne
på
Vidrek.

Å holde seg tynn og slank skal etter sigende være sundt, og gi et langt liv. De som nå har vanskeligheter med å kjenne Austavinden når de holder den mellem tommel og pekefinger, får tolke det som et godt tegn.

Siden bladet sist kom ut har en sommer dradd over landet, og vi har allerede lenge vært omgitt av höstens farver. Enda en gang har vi her oppe i norden blitt snytt for det meste av det som vi forbinder med sommer. Men som det seigliva folkeslaget vi er - så lever vi videre.

Alle har vel fått sin gröde i hus stort eller lite, så ble resultatet kanskje bedre enn ventet. Og så håper vi som vanlig på en fin höst, som forövrig har begynt bra.

Lagsarbeide og foreningsliv har fått hvile en tid, men tar seg vel nå opp igjen. I allefall så er de basarene vi annonserte forige gang blitt avviklet, og med godt resultat. Först husstyrets tilstelning til inntekt for löpende utgifter på grendehuset. Sanitetsforeningens basar til inntekt for opparbeidelse av rundkjöring/parkeringsplass ved kirkegården gav vel tilnermet samme netto. Og her er arbeidet allerede godt i gang.

I vårnumret nevnte vi at om noen skulle oppleve noe i löpet av sommeren som de kunne tenke seg å dele med andre, så var Austavinden det rette forum. Men nei, - slik sett har vist sommeren vært skral over hele landet.

Skulle jo helst ikke röpe noe av det som fins av innhold, men trenger eksemplet.

Trur ikke ho Ingebjörg har hatt noen bedre sommer enn vi andre , men ho er ikke rådlaus den tötta. Ho har bladd attover i "minneboka" til ho helt atte i barndommen fant en riktig höytörksommer. Her gir ho oss ei skildring, slik at vi som opplevde det samme, enda kan kjenne hvordan sveiten svir i rispene etter stiv og soltörka timotei. - Nei det er ikke bare herlighet med slike varmsomrer heller.

Leserne må holde oss unnskyldt for vi har skrevet om det för, men vi er nött til å gjenta det enda en gang. Skal Austavinden bli liv laga så må flere la höre fra seg. Dette at bare noen yderst få går igjen gang etter gang det blir kjedelig i lengden for alle parter. Og Austavinden fungerer da ikke som den var ment.

Når vi sitter med listen og ser på navnene til alle de penneföre kvinner og menn som Austavinden teller blandt sine abonnenter, ja da vet vi at det ikke er evnene det skorter på.

Men det blir i allefall en sjangse til, julenumret, siden kan ikke de som i dag steller med Austavinden love mer. Likevel, hausten er lang og mye kan enda rettes opp så legg god viljen til. Det vil være synd om vi skulle miste dette bindeleddet bare på grunn av stoffmangel. Vi er så opptimistiske at vi tross alt trur at Austavinden har en misjon og er blitt en del av bygdemiljöet, og at ingen vinner på at den blir borte.

Red

P.S.

Austavinden har "lagt på seg" i siste liten.

Red

Du ringer,
vi bringer.

Alt i kolonial

A. ANTONSEN
ASS. HANDELSFORRETNING

Telefon 56154

Vi förer altid det beste i vår bransje.
Gå til fagfolk, - ta ingen sjangse.

K. Karoliussen

Telefon 43930

Å plante om hösten? - Nei dette er ikke spök,
det er nå du setter ut både svibler og lök.

ARNØY & CO

Telefon 42281

Virakfolk på handletur,
se först innom oss
- hvis dere er lur.

TRIO
VARESENTER

Avd. Øra
Tlf. 41 902

Avd. Ankenes
Tlf. 56 311

Avd. Håkvik
Tlf. 59 150

Vidrek grendehus skal pusses opp

Grendelaget har fått garanti for lån til etterisolering

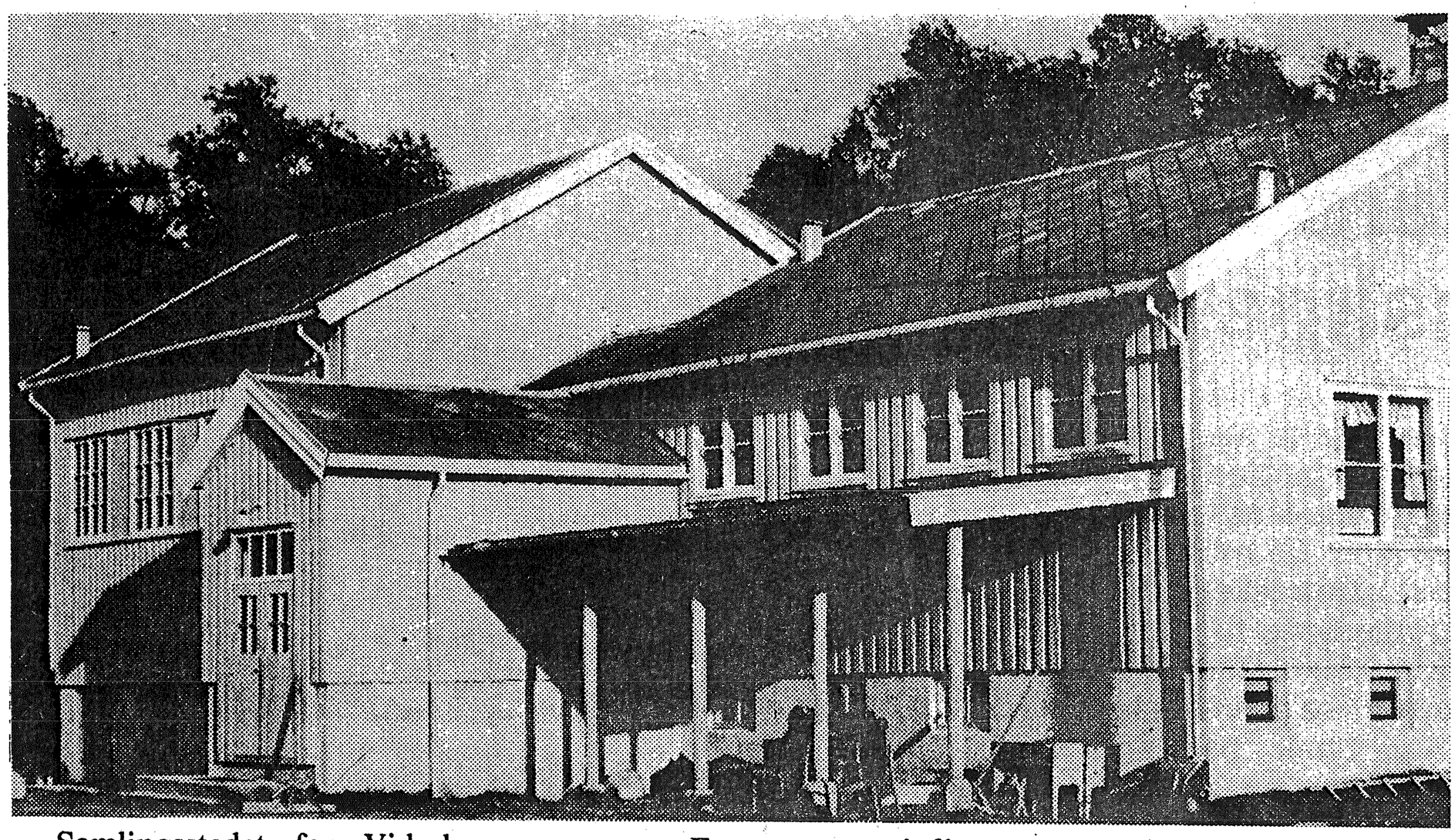

Samlingsstedet for Vidrek-området, den gamle skolen som nå er grendehus for bygda skal pusses opp. Første steg er å få etterisolert huset, noe som er strengt tatt nødvendig hvis det skal være håp om å drive aktiviteter i lokalene vinterstid. I siste kommunestyremøte ble det enstemmig vedtatt å yte grendelaget garanti for et lån på 35.000 kroner, og som skal benyttes til etterisolering samt å forbedre oppvarmingsinstallasjonene.

Det var i 1979 grendelaget kom igang og samme året at den gamle skolen ble etablert som grendehus. Det er kommunen som eier bygget. Huset er blitt det samlende midtpunkt for en stor skala av aktiviteter og sosiale tilbud på Vidrek, og nesten ikke noen av de mange tiltak for barn, ungdom og voksne ville eksistert uten grendehuset. Aktivitetene i grendehuset er et verdifullt tilskudd til å fremme bomiljøet på Vidrek.

Vidreks første klubbmesterskap

Vidrek Idrettslag avholdt sitt første åpne klubbmesterskap søndag. Trass i et nitrist regn gjennom hele stevnet, ble det satt en rekke personlige rekorder. 17 deltakere i alderen 4-16 år kjempet mee glød om sekunder og centimeter. Det gror i idrettsmiljøet på Vidrek!

Resultater:

Høyde:

Linda Olsen 70 cm. Svein Yngve Eilertsen 50 cm. Kjersti Lind 80 cm. Britt Oddveig Overvåg 65 cm. Marthe Østerman 65 cm. Pål Brekke Indregard 65 cm. Laila Gundersen 90 cm. Andreas Indregard 90 cm. Aina Olsen 70 cm. Torgunn Osen 95 cm. Inger-Elin Overvåg 85 cm. Kjetil Indregard 100 cm. Christer Wibe 100 cm. Ann-Kristin Gundersen 130 cm.

Lengde:

Ole Magnus Olsen 1.46. Linda Olsen 2.03. Svein Yngve Eilertsen 1.50. Tale Lind 0.98. Kjersti Lind 2.22. Britt Oddveig Overvåg 2.17. Pål Brekke Indregard 2.07. Marthe Østerman 2.07. Laila Gundersen 2.64. Aina Olsen 2.41. Andreas Indregard 2.41. Torgunn Olsen 2.82. Inger Elin Overvåg 2.69. Kjetil Indregard 3.04. Christer Wibe 2.95. Ann-Kristin Gundersen 3.85. Jørn Eilertsen 3.40.

60 m hekkløp:

Linda Olsen 15.6. Svein Yngve Eilertsen 15.8. Kjersti Lind 13.3. Britt Oddveig Overvåg 14.5. Pål Brekke Indregard 14.6. Marthe Østerman 15.2. Laila Gundersen 14.5. Andreas Indregard 14.6. Aina Olsen 14.8. Torgunn Olsen 13.4. Inger Elin Overvåg 14.6. Christer Wibe 13.1. Kjetil Indregard 13.3. Ann-Kristin Gundersen 10.9. Jørn Eilertsen 11.9.

60 m:

Linda Olsen 14.9. Svein Yngve Eilertsen 15.6. Tale Lind 16.4. Ole Magnus Olsen 17.6. Kjersti Lind 13.5. Pål Brekke Indregard 14.0. Britt Oddveig Overvåg 14.0. Marthe Østerman 14.7. Andreas Indregard 11.9. Aina Olsen 12.0. Laila Gundersen 12.4. Torgunn Olsen 11.6. Inger Elin Overvåg 12.0. Kjetil Indregard 11.2. Christer Wibe 11.9. Jørn Eilertsen 9.8. Ann-Kristin Gundersen 10.0.

Kanskje er det noen, spesielt blandt utflytterne, som ikke abonnerer på Narvik avisene, men mener at Austavinden dekker det som er værd å vite fra denne kanten. For dem har vi laget denne montasjen, som i noe forkortet form forteller litt om det som foregår i bygda.

Red.

På godt og vondt i bygda

Nå har de strikkevillige starta opp sesongen igjen, og for dem som ønsker å vite det, må jeg gjøre oppmerksom på at det er kommet en rekke farger i tillegg av Heimly-garnet - genserganet i 100 % ull.
Prisen er på alle garnsortene fremdeles den samme - laveste de kan få - så det er mange penger å tjene på strikketøyet.

Likeså kan jeg tilby ferdige gensere til en billig penge i forhold til butikkenes priser.
$$$

INVIGNING 1903

Invigning av
järnvägen
14:e juli 1903
av kung Oscar II.

INVIGNING 1984

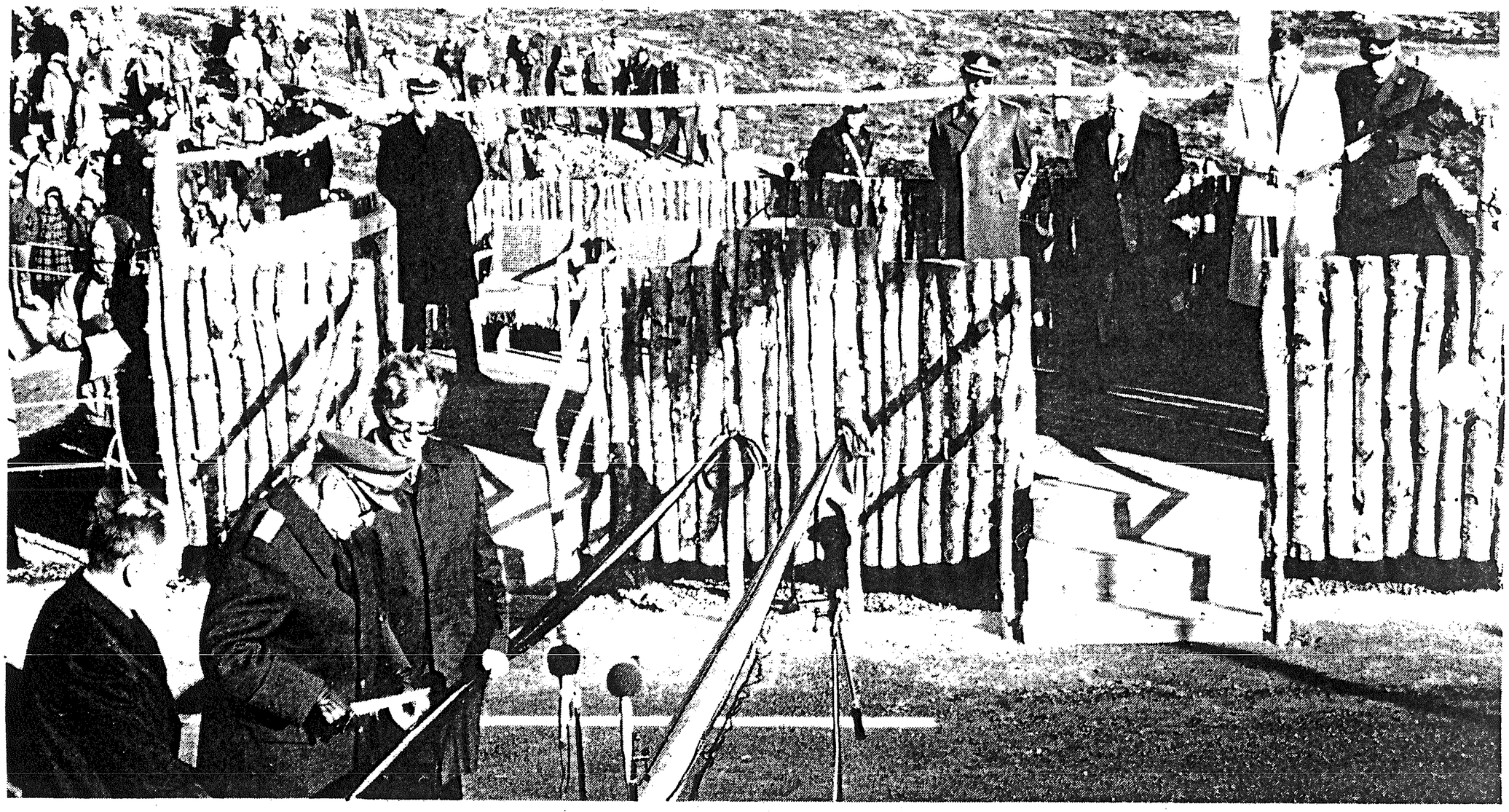

Invigning av Nordkalottvägen 27:e september 1983.
Norges kung Olav V skär av det blåvitröda bandet
och inviger den norska delen av vägen.
Sveriges kung Carl XVI Gustav väntar, i bakgrunden,
på sin tur.

Li-Ko

NORDKALOTT KONFERENS i Kiruna · 28-29/9 1984

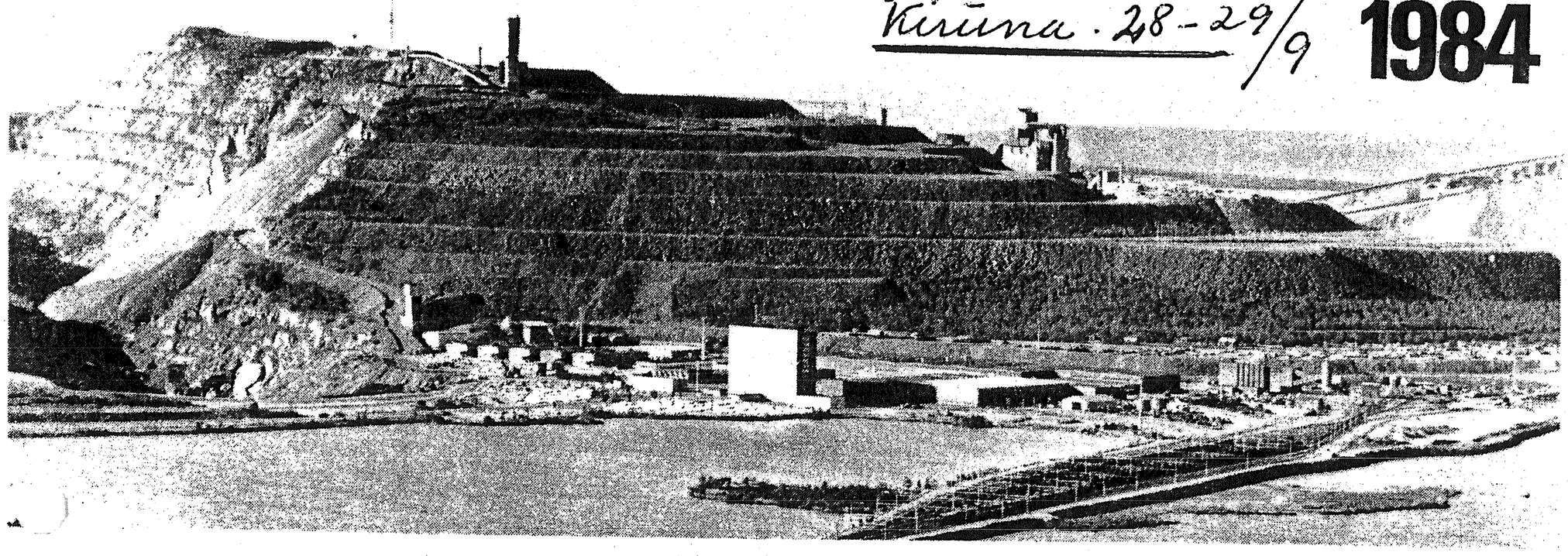

KONGRESSDELTAGARE

VÄLKOMMEN TILL KIRUNA

Du är en av ca 300 deltagare på årets Nordkalottkonferens vilken är den 13:e i ordningen.

1984 års Nordkalottkonferens har rekorddeltagande, vilket visar på ett stort och växande intresse för samarbetet på Nordkalotten, bland områdets 5 län/fylken och 126 kommuner och närmare en miljon människor.

Ett ökat samarbete på Nordkalotten är förutsättning för att skapa och behålla fasta arbetstillfällen och för att möjliggöra ett fortsatt framåtskridande och en utveckling på Nordkalotten.

LYCKA TILL MED KONFERENSEN

Gunnar Pettersson
- ordförande -

Utsending fra Vidsel Gundelag!!

Konferensprogram:

Handel
Kommunikation
Marknadsföring
Turism -
Kultursamarbete
Dokumentation
Föreläsningar
Utställningar
Anteckningar
Resolutioner
Övrigt:
Balettgäste Spel
(Wolfkrukkorna)

Li-Ko

Nytt kulturutvalg for Nordkalotten

Fremover, Kiruna:
• *Agnar Kaarbø*

I løpet av høsten skal det opprettes et kulturutvalg for Nordkalotten med 21 representanter fra Norge, Sverige og Finland. Utvalget vil få et eget budsjett til disposisjon og skal i første rekke arbeide med konkrete prosjekt og tiltak. – Det er en gammel tanke som endelig blir virkelighet, sier Svein Sørensen, formann i Nordnorsk Kulturråd.

De svenske og finske lånene har allerede avsatt penger til nordkalott-budsjettet. Det er meningen at de nordnorske fylkeskommunene skal bevilge mindre beløp mens en større del skal hentes fra Nordisk Kulturfond i København.

Kortere vei

– I dag opplever vi at det er for lang vei ned til de som bevilger penger i København. Hvis vi på Nordkalotten går sammen i et utvalg og finner fram til tiltak som vi trenger penger til, tror jeg det er lettere å bli hørt der nede, sier administrativ leder i Nordnorsk Kulturråd, Arvid Petterson, til Fremover. Kulturrådet opplevde nylig å få avslag på en søknad til ministerrådet om 35.000 kroner brukt til det nordiske informasjonskontoret som kulturrådets administrasjon i Alta har hatt ansvaret for. Avslaget har tvunget Nordnorsk Kulturråd til å ta opp et kassakredittlån på 20.000 kroner for å unngå innskrenkelser i aktivitetene.

Forstår ikke

– Menneskene som sitter nede i København forstår visst ikke helt den situasjonen vi på Nordkalotten er i. Hvis vi ønsker å delta i kurs i regi av Foreningen Norden lenger syd, betyr det solide reiseutgifter for oss mens utgiftene for dem som driver samme virksomhet der nede, er minimale, sier Arvid Petterson. Også Svein Sørensen regner med at et kulturutvalg på Nordkalotten vil minske avstanden sydover og gi mer tyngde bak krav og ønsker.

– Jeg tror også at utvalget kan bidra til at tiltak og utspill av felles interesse kan komme inn i fastere former. I dag er det for mye som flyter. Forhåpentligvis blir dette et effektivt organ, sier Svein Sørensen.

Politisk valgt

Av de 21 representantene i nordkalottutvalget skal sju stykker komme fra Nord-Norge. De skal velges i de tre fylkestingene. Forhåpentligvis skjer det før jul. Hvis utvalget velger en norsk formann, vil administrasjonen på en person sannsynligvis bli lagt til Nordnorsk Kulturråds kontor i Alta.

Tanken om et Nordkalottens kulturutvalg ble opprinnelig lansert av Ragnar Lassinantti. Den er senere blitt diskutert og gjentatt på en rekke Nordkalottkonferanser.

Bøstur nordkonferanse i Kiruna om Nordkalotten med Oppbyggende engelsk

På Nordkalottkonferansen i Kiruna siste helg ble spørsmålet om å gjøre hele Nordkalotten til et frihandelsområde drøftet. Mange steilet nok over dette, og man bør vel være noe forsiktig med å ha for bastante meninger om et så komplisert spørsmål. Men det beviser i alle fall at alle som har sitt virke her oppe, er opptatt av å finne nye samarbeidsformer som kan virke attraktive og tiltrekkende på næringsvirksomhet av forskjellig slag. I altfor lang tid har vi vært råvareprodusenter for andre landsdeler. Dermed er vi blitt sittende igjen med for lite av de skapte verdiene og for lite av den nødvendige sysselsetting.

Samferdselsminister Johan J. Jakobsen sa i Narvik at mellomriksveien representerer en utfordring for distriktet selv. Veien er kommet, og det er opp til dere – dvs. distriktets befolkning – å bruke den, sa han.

Dette er en utfordring vi må ta imot. Vi må lete etter de områdene der vi her i Narvik-distriktet kan sette inn kreftene. Hvis vi fortsetter å sutre over at for mye av trafikken går til Sverige, kommer vi ingen vei. Heldigvis ser vi sterke og gode tegn i næringslivet i distriktet. Mange har tatt opp utfordringene, og enda flere følger etter.

Jo, mellomriksveien vil nok bli brukt – og det vil få sine positive virkninger. Svensk presse skrev at nordmennene vant åpningsfestlighetene ved grensen 5 – 0 på grunn av sin fantasi og festyre. I den kommersielle utnyttingen burde vi i alle fall kunne spille uavgjort.

Li-Ko

Ord og tanker

i hjørnet . . .

PÅ VANDRING

Man kjenner
et pust av
ung poesi
når man
vandrer muntert
avgårde
fylt av
en egen
glede fordi
man føler
seg fri
og absolutt
intet har fore . . .!

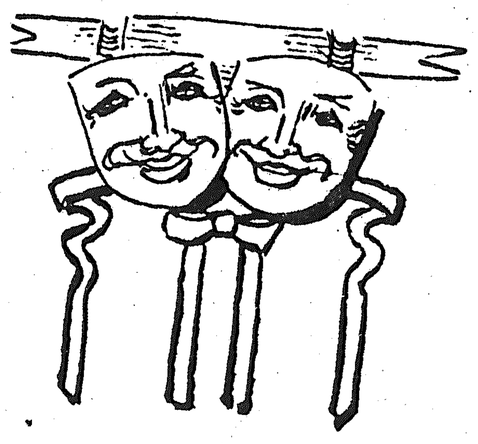

Bm. «funnet»

Jeg fant et smil på torget her forleden, og hvis De savner det, kan De kontakte meg. For smilet er jo forspillet til gleden som burde følge oss langs livets landevei.

På samme sted så hørte jeg en latter fra to små barn. De gikk omkring blant dem som aldri noensinne fatter at slike ting er verd å ta med hjem!

MUNTERT SELVPORTRETT

Livet lokker
og tiden går
og jeg
føler meg
tross mine
mange år
fremdeles litt ung
og så barnslig
iblant
at jeg
nesten ikke
kan tro
det er sant — —!

Dobbeltspill

Menneskene gjør
omtrent som
de vil
og driver sitt
lille dobbeltspill
og prøver
å skjule sin
sanne natur
bak et fint
lite lag av
ytre kultur.

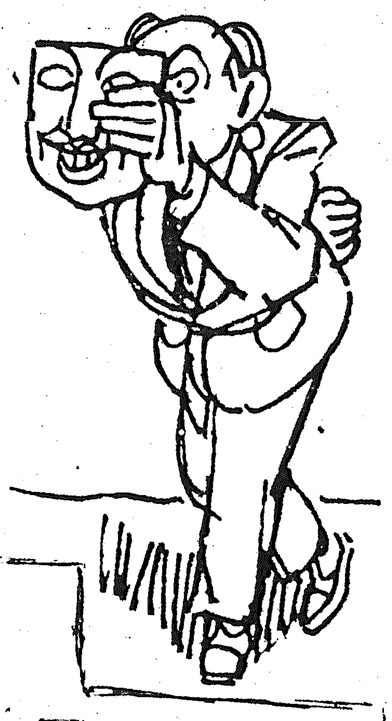

Vi tar til vårt hjerte – hvert enneste ord – som sitter spar-sim, humor og alvorlige ytringer på stre bord! –

i hjørnet . . .

Høsten har vemod i sitt følge –

Høstlig vandring

Jeg stanser
opp stille
på ferden
og betrakter
i høstlig
skjær
som en
slags del
av min
indre verden
med egne
stjerner og trær . . .

Vemod

Gråt inte, måsar och tärnor,
det kommer en sommar igen.
Flyg ej mot eviga stjärnor,
det ljusnar nog snart igen.
Om mörkret omsluter de vatten,
där vingarna blöttes en gång,
kom åter tillbaka med skratten
som lockar naturen till sång.

Li-Ko

(OPP) GAVER

5-8 år

I. Hva het brødrene til Askeladden??
2. Er appelsin en grønnsak??
3. Ole, Dole og .....??
4. Hvor mange spillere har et fotball-lag???????
5. Hvor mange dverger var det i Snehvit??
6. Hva heter statsministeren i Norge??
7. Er det blått, hvitt og rødt i det Islandske flagget??
8. Du har sikkert lest boka om Ole Aleksander .....
9. Er en tandemsykkel en sykkel med to seter?????
IO. Hvem sang "Mil etter mil"???????

8-13 år

I. Hva betyr forkortelsen NATO ?????
2. Hva heter den Danske nasjonalforsamling ??????????
3. Hvor er Lima hovedstad ?????
4. Er Spyrogyra en tannråtesykdom ???
5. Hva vant Nicole i I982 ???
6. Hvilken elv kalles for "Old man river"??
7. Hva betyr forkortelsen UB ???
8. Hvor mange spillere er det på et bandylag ???
9. Hva heter den farlige giften i tobakksplanten ???
IO..... Og i kaffebønnen ???

13-18 år

I. Hvilket år debuterte Tom Lund på Alandslaget ???
2. Hva het Grete Waitz opprinnelig ???
3. Hvem skrev boken "Jorden rundt på 80 dager"?????
4. Når omtrent levde Charles Chaplin ??
5. Når omtrent levde Adolf Hitler ?????
6. Når omtrent levde Tordenskiold ?????
7. Hvilket norskt tre blir høyest ?????
8. Og hvor høyt tror du det blir ??????
9. Hva betyr forkortelsen INRI ????????
IO. Hvilken idrett forbinder du med Roar Bakke ???

SVAR PÅ 8-13 år

I. I 1971.
2. Grete Andersen.
3. Jules Verne.
4. 1889-1977.
5. 1889-1945.
6. 1690-1720.
7. Grana.
8. Ca. 40 meter.
9. Jesus Nazarenus Rex Judæorum (Jesus av Nasaret Jødenes konge.
IO. Ishockey.

SVAR PÅ 13-18 år

I. Per og Pål.
2. Nei, en frukt.
3. Doffen.
4. II spillere.
5. 7 dverger.
6. Kåre Willoch.
7. Ja.
8. Pili Bom-bom-bom.
9. Ja.
IO. Jahn Teigen.

SVAR PÅ 5-8 år.

I. Per og Pål.
2. Nei, en frukt.
3. Doffen.
4. II spillere.
5. 7 dverger.
6. Kåre Willoch.
7. Ja.
8. Pili Bom-bom-bom.
9. Ja.
IO. Jahn Teigen.

Til kundene

Nå er vi flyttet til eget hus,
men med deg vi fortsatt håper å være "dus".

HÅKVIK HÅRSENTER

Innehaver
Ranveig Megård

Telefon
59265

Fikk du penger igjen på skatten?
La banken ta hånd om hele klatten.

Ankenes Sparebank

Telefon 44055 Bjerkvik 52101

Det går mot vinter, du trenger varme.
Vedkaminen den har sin sjarme.

J. Revold a/s

8501 NARVIK - TLF. (082) 41080

---

mazda

Mangler det noe med styring og dekk,
kom innom oss til en förvintersjekk.

FAGERTHUN BIL a/s

Tlf. 082/ 56 611 - Postb. 111 - 8501 Narvik

er i ferd med å bli en saga fra fortida.
Nå er hesjan gresne forekomster og høytørken nær sagt ikkje å oppdrive. Før var bygda full av bønder, og slåtta stod på i vekkesvis. Det gikk med et anselig antall hæsjestaur og umålte meter hæsjetråd. Og ikkje å glømme skoran - at det var en viktig ting, kan ingen komme fra - i all særdeleshet om man hadde velfyllt ei langhæs og kulingan fra uvess kant kom sættanes og viste sine krefter. Da kunne jeipen sige langt ned og sipen svi i halsen, om hæsa var uskora og la seg ned før overvakta.

I sælve slått- og hæsjarsjauen kunne vel nåkken av ongan utebli innimella, men når tørrhøykjøringa var i æmning, da blei kvar ein ungspøl oppleita. Det var blitt sånn i min oppvekst at det fantes ikkje onga på kvar en gård, så vi blei gåanes gårdmella å trødde høylass.
Det var sjølsagt mykje meire givanes å trø hos naboan, - da vanka det kanskje nån krone rett i handa som man kunne kikke på og skrangle med ei stund; - heime gikk helst sommarlønna til et nytt klesplagg som man hadde bruk før.

Det va jo ikkje like mange påkastera over alt - heldigvis -. Der de va mange kjappe med store favntak, kunne det bli en stri tørn å være trakkar. Skikkelig kanttrakking var nødvendig om det ikkje skulle bli "tårnlass", som bærre va ei vakkelvorrn ujevva når heimkjøringa gikk i ulent terreng. Kjørveien va lang før mange, - især når tunge regnskya hång truan over horisonten. Vollen hadde slåttmark på Elvenes, Kongsbakk, O.Olsen og Gundersen slo innom Bjerkelund, vi på Bakken slo både Øver-, Ner-Myra og innom Hågen. Slåttmarka de hadde omkreng heimhusan var som oftest minste parten.

Tørrhøyberging kunne komme brått på.
Det var jo søndagsfred i bygda førr i tida. Ingen braut sæ på ei einaste hæs før det verkelig sto om. Vermeldinga søndagskvelden blei finkjæmt om det va nært foreståanes regnbya herover etter de overnatta på andre strøk.
Var det mulighet for å drye med innkjøringa til mandag, var det ingen som braut søndagshygga og spente førre høyvogna.

Pærsonlig va æ ikkje av di som blei go og brun nån gång, verken som onge eller i førvoksen alder. Det va reine torturen å trø timotei, den reiv, stakk og skar oppætta solbrente arme og føtter.
Æ har ikkje ærfart ild på kroppen, men det svidde mange gång stugt i blodsprængte revv etter hektiske sammenkomster med tørr timotei. Skulle man umiddelbart delta i nadelive med Molloen, var det reine førr-dauen med smerter når vatnet slekka oppætte såran.

Når det lekså bar over grinnan og høgda på lassan nærma sæ topp, hørte det med at trakkeran skulle ta imot og justså telrettelægga høyfangan så det blei jamt fordelt på slutten. Det kunne bli strabbasiøst mang en gong når oppkasteran va mange i talle og dreiv hardt på, især vess Herjangen eller fjorn væstafør sto svart og trua med regn.

Å syntes vel som de fleste at slåttarbeie va beinast ei gru, men bætte enn gong kan æ huske at det va så grusomt at æ næsten fikk hjertestans og varige skrækkførnæmmelsa: Vi hadde en militærglunt som slåttkar. Han reiv ikkje skorpa a kalgrøtn, den karn. Under tørrhøykjøringhadde han kommen over en høygaffel han læmpa opp med. Bæstme æ mottok det veltørka høye som jævast, her fikk æ ei telsætning av en musefamelje. Æ ha aldri vorre værken lengde- eller høydehoppar, men mine rekaroda blei sætt då. Æ ræmja og ropte, hoppa og sprang. Mærra hadde det alltid knapt om i startn, men den gongen fikk ho en brutal førskrækkelse og la agåre med høylasse i vill gallopp. Løpsban va jo en del amputert med hæsja og stag, men ingenteng hæfta og det bar borti Sjøveiåkern kor potetskallan va gått over middagshøgda, - ja, tiligpoteten kom opp litt førr tia det åre.

Ja, ja, vi roa oss ne ætter kvart alle og tørrhøykjøringa tok engång slutt - som alt anna.

Ingebjørg.

Mamma skreiv en sang til 50-års konfirmantenes jubileumsfest på Ankenes 9. juni 1947.

Det kan være litt artig å lese om den tidas konfirmasjon på Ankenes der konfirmantene kom fra Skjomen, Håkvik, Beisfjord, Rombak, Seines, Herjangen, Veggen og Vidrek:

På tur mot de sytti
vi sitter i dag,
av menn og av kvinner
en flokk her i lag.
Hva er det som binder?
Og vekker de minner
vi varmes så ved?

En gang bak i tiden -
for femti år siden,
vi minnes det nok:
Om oddene kom vi
fra øst og fra vest,
fra nord og fra sør,
vi mintes det best,
i dag - da vi sto her
ved kirka.

Vi kom ei med sykler,
ei heller med bil,
og langtfra med buss over brua.
Det demrer i minnet
en værsliten mann,
som satte sin gutt
og si gjente i land
i fjæra ved Ankenes kirke.

Og sorglaus og spente
vi fulgte han far,
han trødde så trufast
og matbomma bar,
det signet skal være hans minne.
Og folket i virke
rundt Ankenes kirke,
de venta oss dit.

Ja, folket i virke
rundt Ankenes kirke,
stor takk skal de ha.
De var ikke vrange,
de delte med mange
og husrom oss ga,
vi minnes Dorthea
og alle de andre med gleda.

Så kom vi i kirka,
just vi som er her,
Magnus Berg tok imot oss,
alvorlig og lærd,
han var samme året blitt klokker.
Vi så på hverandre,
ble kjente og kjær,
vi skulle vår dåpspakt befeste.

Vi gikk da på skolen,
tok mangt til vår ånd,
Larsen og Leiros
gav sløyd til vår hånd,
og sammen vi lekte i solen.
Der satt de: Han Elias og Josef,
han Johan og Per,
Elisabeth, Anne, Marie med fler,
47, så var vi i tallet.

Aamot het presten,
energisk og ung,
tiden hos ham
falt oss slett ikke tung,
han mye fortalte og spurte.
Guttene glemmer vel sist hans navn,
de rodde ham bort
til Viktoria havn,
og henta ham også tilbake.

En strålende høysommerdag i august
folk søkte mot Ankenes kirke,
fra Skjomen og Håkvik
og Beisfjord i aust,
fra slåtte og slit
kunne folk rive laust,
og samles til landsbygdens stevne.
Fra Rombak og Seines og Herjang i nord,
fra Veggen og Vidrek, der var ei motor,
det var segel og robåt de brukte.

Der sto de på bakken
og takka for sist
og hilste og favna hverandre.
De prata om veksten,
om vær og om vind,
og dessuten - om alle mulige ting
til klokkene tok til å ringe.
Da kom prosten Andersen, verdig og vyrd,
han hilste tilside uansett byrd,
og mennene tok av seg hatten.

Så kom vi i kirka,
i rekke og rad,
og prestene steg inn i koret.
Kvinner i tørklær og skjeggete menn,
mor og far vi så iblant dem,
de hadde jo barnet på golvet.
Vi så på hverandre, på stasen vi bar,
den var ei av silke og slett ingen krøll,
men anstendig, det satt vi i stolen.

Slik er det vi minnes
hin ungdommens dag,
når femti år etter vi sitter i lag
forsamlet i Ankenes kirke.
Vi så på hverandre, på stasen vi bar,
håret er grånet, og ungdommens kvad
har stilnet mer
i vårt virke.

Vi kommer ei alle
ved bordet til fest,
mange er døde, klokker og prest.
Nogen er langt borti Vesten
og vet ikke om denne festen.
Gud gi de som døde
befestet sin pakt!
Gud gi at vår egen står ennå ved makt!
Da kan vi i Himlen få møtes.

Vi ser på hverandre, gråsprengt og slitt,
snart skilles vi atter og hver går til sitt.
Og ensomme hender det ofte vi blir,
da sier salmisten hva dåpspakten gir:
"En rett til Guds rike,
en høyættet arv,
med adgang til alt
som kan tjene din tarv,
Guds nåde og styrke
og frihet og fred
til solen går ned".

E.Å.

Marit.

En indisk vismann skrev et vers som hette: "DAGEN SOM ER DIN".

DAGEN SOM ER DIN.

Dagen i dag er en merkelig dag.
Den er din!
Dagen i går slapp deg ut av hendene,
den kan ikke få annet innhold
enn du alt har gitt den.
Dagen i morgen, har du ikke noe løfte på.
Men dagen i dag har du,
det er det eneste du kan være sikker på.
Den kan du fylle med hva du vil.
Benytt deg av det.
I dag kan du glede et menneske.
I dag kan du hjelpe en annen.
I dag kan du leve slik
at kanskje noen i kveld
kan takke for at du er til.
Dagen i dag er en betydningsfull dag.
Den er din! -

Frans av Assisis bønn:

Å mester!
La meg ikke søke så meget å bli trøstet som å trøste.
Ikke så meget å bli forstått som å forstå.
Ikke så meget å bli elsket som å elske.
Ti det er gjennom å gi at man får.
Det er ved å glemme seg selv at man finner seg selv.
Det er ved å tilgi andre at man selv får tilgivelse.
Det er ved å dø at man oppstår til evig liv!

En nabo er borte

Tirsdag andre oktober kom budskapet om at Enevold Kongsbakk hadde tatt ut på sin siste ferd.

Helt uventet var det kanskje ikke. Han hadde mange leveår bak seg, og helbreden var etter hvert ikke blitt den aller beste. Likevel, for oss som hadde kjent han i det meste av vår tid föltes det som om en milepel ble satt ned langs livsveien.

Det er allerede mange år siden han flyttet fra bygda, men han var ikke glemt. Med sine allsidige evner, kombinert med fremsyn og innsatsvilje har han skrevet sitt navn i bygdas historie for all fremtid. Bare å lette på en flik av hans livsblad ville fylle kapitler, og være mere enn vi kunne evne.

Et langt og strevsomt, men rikt liv er slutt. Vi som kanskje skal fortsette enda en tid, böyer oss i respekt og ærbödighet for det livsverk som nå er endt.

Med vemod i sinnet, men med takk for de år som er svunnet lyser vi fred over Enevold Kongsbakks minne.

Albert Olsen

Meditasjon ved Helligdagsvatnet